

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

14. Quando Ieremias Threnos ediderit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

& hæc apud Ieremiam omiffa : Liber enim Regum illo cap. 24. verf. 16. narrat Babylonium tranftuliffe cum Iechonia omnes viros robustos feptem millia, & artifices & inclufores mille, vniuersè decem millia, vt ver. 15. notatur. Ergo apud Ieremiam non funt omiffa tria millia : fic enim exurgeret numerus vndecim millium, nempe robustorum 7000. artificum & incluforum 1000. quibus fi accenfcantur 3023. à Ieremia numerati, confient 11023. cum tamen libri Regum non nili 10000. repræfentent.

3. Itaque magis affentior Caftro & Cornelio in hunc locum v. 12. Tor- mello ad ann. 3435. numer. 7. Salliano ann. 3536. numer. 2. qui Ieremiam interpretantur, non de transmigracione Iechoniae, & fociorum eius, fed de ea captiuitate, quæ anno vndecimo Ioakimi, Nabuchodonoforis feptimo necdum expleto contrigit : quando Babylonius teste Iofepho libr. 10. Antiq. cap. 8. Ieremiam inuenturis Ierofolymitanæ, vna cum ipfo rege interfecit, quem etiam in fepulchrum extra mœnia iuffit projici, & pro eo Iechoniam filium regem conftituit, eorum verò qui in aliqua dignitate fuerant, in captiuitatem abduxit Babylonem tria millia, in quibus fuit etiam tum puer Ezechiel. Hæc Gelenio interprete Iofephus, qui rotundo trium millium numero contentus, fractio- nem adæquorum, more Scriptorum non infulenti prætermiffit.

4. Annos quorum hoc capite meminit fermo diuinus, omnes fluentes non omnino expletos intelligo, nempe nonum & vndecimum Sedeciz. Nabuchodonoforis decimum nonum verf. 12. feptimum, verf. 29. vigefimum tertium, verf. 30. vt dicebam 4. Reg. 9. 20. numer. 4. & in cap. 25. v. 1. & 2. Denique quod hic repetitur de anno trigefimo feptimo transmigracionis, explicabam illo cap. 25. v. 27. libri 4. Regum.

Conclufio
negatus.

Hæc anni
sunt cur-
rentes.

api

logia
menti

NOTÆ ET QVÆST. CHRONOL.

IN THRENOS IEREMIAE.

QVÆSTIO XIV.

Quando Ieremias Threnos ediderit.

Vidam putant mox ab obitu Iofia fuiſſe compoſitos. Ita Rabbi Salomon, quem citat & ſequitur Lyranus Thren. 3. initio. Fauet S. Hieronymus Zach. 12. ſub finem, vbi ait ſuper Iofia lamentationes

r. Opin.
putat mox
ab obitu
Iofia.

12.
H. Philo

Chrono
vet. Test.

A 11
17

tationes Ieremiam que leguntur in Ecclesiâ. Rabanus, Maldonatus quibus
cinari videtur Iosephus lib. 10. Antiq. cap. 6. Ieremias, inquit, quædam
sua) scripsit lugubri carmine, quod nunc quoque extare videmus. In hanc
adduci solet primò, illud 2. Paralip. 35. ver. 24. de Iosia: *Vniuersi iudei
luxerunt cum; Ieremias maximè: cuius omnes cantores atque cantatrices
tem diem, lamentationes super Iosiam replicant, & quasi lex obstruit in Iosia
ptum fertur in lamentationibus. Secundo, illud Thren. 4. vers. 10. Iosia
Christus Dominus captus est in peccatis nostris. Quem versiculum nonnulli
interpretantur.*

Refutatur

2. Sed hæc opinio communiore auctorum consensu exploditur
riones paulo post adducendas. Lamentationes illæ de quibus in Ieremi
nis est sermo, iam olim interierunt; siue tempore Ioseph. & S. Hiero
terint, siue non. Illud autem Thren. 4. licet ex Hebræo verti possit, *Ch
mini: Septuaginta tamen interpretes, & Vulgata editio retinenda
bet, Christus Dominus captus est, Iosia non conuenit illud nomen Iosia
in Hebræo sit tetragrammatum, & Iosias nõ sit captus, sed vulneratus
quamuis lætaliter, ut cum Origene notant recentiores in hanc locum
licet obiter, in hisce lamentationibus Iosia mentio fieret, ut patet
Paraphrastes: non tamen inde colligere liceret, eas ante casum Iosia
ciæ calamitatem, à Ieremia, vel voce vel scripto editas fuisse. De
uatore verba illa: *Christus Dominus in peccatis nostris captus est*, opinio
tur. Occasione enim peccatorum, ob quæ Ierusalem à Chaldeis
assurgit S. Vates ad scelera Iudeorum, qui Christo necem machinabantur
excidium sub Tito factum, vel late ostendunt Castrius & Cornelia
senior) tum plurimorum antiquorum auctoritate, ut Clementis, Iu
stini, Origenis, Tertulliani, Ambrosij, Hieronymi, Theodoretus, et
bus, quibus suadent, non sensu tantum accommodatio, sed Iosia
Christo Redemptore accipienda esse. Si punctorum quæ Iudeis
ratio haberetur, Messias siue Christus esset in statu regiminis, & leg
set *Maschiach adonai, Christus Dominus*: ut maioris momenti est 70. S
toritas, qui in statu absoluto legerunt *Maschiach*, quam lectione
imo ratam esse iubet Latina versio, tum antiqua, tum maxime S. Ier
stius, qui asserunt hunc librum anno quarto Ioaquim esse completum
dem enim esse volunt, cum eo volumine, de quo late Ieremias cap
ira ut primum, secundum & quartum alphabetum harum litterarum
libro, quem Ioaquimus combussit, descripta fuerint: ista tria alphabeta
verò tertium, quod incipit: *Ego vir videns paupertatem meam, Tunc**

2. Opinio
anno 4.
Ioaquim.

anno 9
tallit qu
gabius
4.
dice, 9
tempo
super
lo cap.
sermon.
diti sunt
non qu
iandam
f.
mia, p
pod Se
stem re
si lame
vurper
clare e
non sine
Sacerd
occurr
comm
quod ter
& sic ca
complet
reprof
sum sit
tis, ante
rum la
bar. De
late ad
Comm
regione
rum &
stius,
Theod
perius,

anno quinto Joakimi. Et hoc putant esse volumen illud, in quod Baruch ea re-
tulit quae in libro combusto prius conscripta fuerant, imò & alia apposuit, de
quibus illo cap. 3. 6. extremo fit mentio.

4. Verum huius doctrinae falsitas velle eo deprehenditur, quod in eo co-
dice, quem Joakimus flammis tradidit, ea consignata fuerint, quae ab Iosiae
temporibus Ieremias à Deo, aduersum Israel & Iudam, & aduersum omnes gentes,
comperat: in hisce autem lamentationibus haec minimè reperiantur. Deinde il-
lo cap. 37. vers. ultimo, Baruch dicitur in posteriori volumine, non solum omnes
sermones libri quem combusserat Ioaqim rex Iuda igni, descripsisse; sed & insuper ad-
ditos sunt sermones multo plures, quam antea fuerant: quae ad librum Threnorum
non quadrant, etiamsi tribus alphabetis prius exaratis aliud postea fuerit ad-
iunctum.

5. Tertia communis & vera sententia est, has lamentationes ab Jere-
mia, post Urbis & templi euerisionem editas fuisse. Hoc disertè asseritur a
pud Septuaginta in prooemio hisce verbis: *Et factum est, postquam in captiui-
tatem redactus est Israel, & Ierusalem deserta est, sedet Ieremias flens, & lamentatus
est lamentationem hanc super Ierusalem.* Quod testimonium cum ab Ecclesia
susceptum, magnae auctoritatis esse debet, ut bene suggerit Sanctius. Id ipsum
clare ex totius huius libelli contextu manifestum est. *Via Sion lugent, eo quod
non sint, qui veniant ad sollemnitatem: omnes porta eius destructa,* cap. 1. vers. 4.
Suscipite ignem in Sion, & deuorauit fundamenta eius, cap. 4. vers. 11. Similia passim
occurrunt, quae nec ad Iosiae mortem, nec ad annum 4. Joakim ritè possunt ac-
commodari, ut minimè audiendus sit Lyranus, qui hic cap. 3. *Dicendum, inquit,
quod Ieremias vidit destructionem dupliciter: vno modo visione intellectuali, & prophetica,
& sic eam deplorauit scribendo antequam eueniret: alio modo visione corporali quando fuit
completa, & sic eam deplorauit, illud quod prius scripserat, per modum lugubris carminis
reproferendo.* Non est, inquam audiendus: sic enim Ieremiae lachrymas & les-
sum istud, sine sufficienti ratione multiplicat. Deinde si destructionem ciuita-
tis, antequam eueniret, istis Threnis deplorauit, ut ipse loquitur, ergo aliae fue-
runt lamentationes, quibus Propheta Iosiam luxit, quod Lyranus antea nega-
bat. Denique Patres & antiquitate & sanctitate conspicui hosce threnos abso-
lutè ad Urbis excidium & populi transportationem differunt, Origenes in
Commentario huius libri: *Ieremia cum captiuus populus teneretur in Babylone, luget
regionem & Urbis ac populi casum.* Eusebius ait, Ieremiam verbis istis Ierosolymo-
rum & populi qui captiuuserat, miseras lamentatum esse. Similiter, inquit Ca-
sarius, loquitur Athanasius, in Synopsi, in Ieremia, Chrysostomus, Hieronymus, Procopius,
Theodoretus. Prosper quoque Aquitanicus lib. de promissione p. 2. cap. 33. Rabanus, Ru-
pertus, Hugo, S. Thomas, Lyra & Dionysius, alijque recentiores huius libri Commen-
tarij, Chron. P. 3.

Refellitur.

Conclusio
Threni
compositi
post casum
urbis Ie-
rusalem.

api

logia
menti

satores

